

Diplomová práce

Student : Jan KODET

Obor : ČJ - ZSV

Téma : Židovství a češství v díle Viktora Fischla

Oponent diplomové práce : PhDr. Věta Brožová

Posudek oponenta diplomové práce:

0
/

V Praze dne 9.5.2007

.....
podpis oponenta dipl. práce

Diplomová práce Jana Kodeta *Židovství a češství v díle Viktora Fischla* splňuje všechny podmínky, kladené na práci tohoto typu. Přehledně a utřídně mapuje tvorbu zvoleného autora: po biograficky zaměřené kapitole jsou zde důkladně zkoumány proměny motiviky Fischlova díla, a to ve vztahu k zadání, v chronologickém sledu, v kapitolách věnovaných postupně jeho poezii, próze i tvorbě věnované dětskému čtenáři. Jan Kodet příhodně a adekvátně využívá dostupnou literaturu, pečlivě dbá na odkazy, a to i v těch pasážích práce, kde spíše parafrázuje a které (v různé míře) samostatně rozvíjí. Jeho styl (až na zanedbatelné výjimky) působí velmi kultivovaně, a to i ke konci práce, kde se přece jen projeví mírné disproporce ve výstavbě textu, způsobené chvatem či únavou. Ty však lze snadno prominout, protože obsáhlý závěr znovu rekapituluje vše, k čemu diplomová práce Jana Kodeta došla, ba i celou její strukturu.

Diplomantovi se jako by se nedalo nic vytknout: splnil zadaný úkol. A přece mám dojem (za subjektivitu této pasáže posudku se nestydím), že interpretace celku Fischlova díla postrádá Kodetův výraznější osobitý vklad; jako by se autor bál ve svých soudech zajít za interpretační hranice, podpořené sekundární literaturou. Vznikla kultivovaná práce o kultivovaném, humanisticky se projevujícím autorovi, který jako by i svým osobnostním založením byl předurčen pro dráhu diplomata, pro společenskou pozici, kterou ostatně také řadu let úspěšně zastával.

Je jasné, že monografická práce svádí k postupům, které mají podpořit celistvost obrazu tvorby zkoumaného autora. Přesto bych ráda dostala odpověď na (pro mě zásadní) otázku, o níž se domnívám, že by diplomové práci Jana Kodeta poněkud narušila hladké interpretační hranice: co pro diplomanta znamenají pojmy „židovství“ a „češství“? Jak si je pro svou práci vymezil? Co si myslí, že znamenaly pro Viktora Fischla? Jak se liší odlišnost hranic těchto pojmů u dalších autorů, hlásících se k židovskému národu a reflektujících zkušenost holocaustu (např. Arnošt Lustig, Karol Sidon)?

Dovoluji si tyto otázky klást také proto, že k nim Jan Kodet v některých kapitolách své práce směřuje, avšak přechází je bez většího zdůraznění; např. str. 17: Jan Šimsa, který Fischlovi dopomohl k vydání sbírky *Jaro*, byl významný evangelický pacifista; co signalizují dedikace básní druhé Fischlovy sbírky Otokaru Fischerovi a Františku Halasovi? Proč tolik aluzí k Halasovým básním ve Fischlových *Pražských procházkách* (str. 27 - mimochodem, i závěr básně *Jak jindy* je výraznou halasovskou aluzí). Je způsob psaní o židovské obci v době nacismu (podle Kodeta „láskyplné psaní“) příznačný i pro další prózy z doby okupace (str. 33)? Proč mají ve Fischlově románu *Píseň o lítosti* tak velký part promluvy dědečků k otázkám „na něž se nikomu odpovědět nepodaří“, tj k otázkám o Boží přítomnosti? Jan Kodet příznačně shrnuje (str. 69), že „ve Fischlově díle se prolíná židovská tradice s křesťanskou“. Dalo by se říci, že autorovi jde především o člověka a teprve potom o jeho konfesi? Kde a čím konkrétně by se tento soud dal podpořit nebo vyvrátit? Vzhledem ke všemu výše uvedenému hodnotím diplomovou práci Jana Kodeta **výborně** a těším se na diskusi.

Praha 8. 5. 2007

PhDr. Věra Brožová